

Ο Λέρου Παΐσιος για Κυριακή Β' Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

«Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων»

Ο **Μητροπολίτης Λέρου κ. Παΐσιος** στην τακτική επικοινωνία που έχει με του ποιμνιό του δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της μητρόπολης το μήνυμά του για την Κυριακή Β' Ματθαίου.

Αναλυτικά το μήνυμα του ιεράρχη:

Αγαπητοί μου αδελφοί.

Μεγάλο και υψηλό είναι το έργο και εξόχως σπουδαία είναι η εκλογή και η αξία της εκλογής των οργάνων του υψηλού και σωτηρίου έργου που μας καταγράφει η σημερινή ευαγγελική περικοπή που σκοπό έχει την πνευματική αναγέννηση και σωτηρία του κατ' εικόνα, εν χειρί Θεού, πλασθέντος ανθρώπου, τον καθήμενο «εν σκότει και σκιά θανάτου», θανάτου πνευματικού.

Ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός, όστις έκλεινε ουρανούς και ήλθε στην γή δια την σωτηρία του ανθρώπου, αυτός καλεί, φωτίζει και ενδύει δια της θείας πανοπλίας Του τους εργάτες και διδασκάλους της οικουμένης, τα πάγχρυσα στόματα του θείου λόγου, τους Θεοκήρυκες μαθητές Του.

Το έργο, στο οποίο καλεί στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ο των όλων Κύριος, τους δύο αδελφούς Πέτρο και Ανδρέα, και τους υιούς Ζεβεδαίου, Ιάκωβο και Ιωάννη, τους ψαράδες της Γαλιλαίας, είχε πολλές ομοιότητες με το προ της κλίσεως έργο τους «ήσαν γαρ αλιείς». Όμως το νέο έργο της θείας αποστολής στο οποίο τους καλούσε, αυτό θα είναι ασυγκρίτως ανώτερο και υψηλότερο, από της άγρας των ιχθύων. Από την ώρα αυτή τα δίκτυα δεν θα ήταν γεμάτα από ψάρια να τα θανατώνουν, όπως λέγει, ο Ιερός Χρυσόστομος, αλλά θα ήταν από ανθρώπους, που θα τους οδηγούσαν στην αιώνιο ζωή και βασιλεία. «Από του νυν ανθρώπους έση ζωγρών. Οι δε ευθέως αφέντες και πλοία και δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ». Οι ψαράδες της Γαλιλαίας εγκαταλείπουν το επάγγελμά τους, με το οποίο ήταν στενά δεμένοι, εγκαταλείπουν τα καΐκια τους, τα δίκτυα τους, τα σπίτια τους, τα ήρεμα νερά της θάλασσας της Γαλιλαίας, την πατρίδα τους και να βρεθούν «εν πνεύματι αγίω φωτιζόμενοι», σ' άλλους κόσμους, σε άλλους τόπους, δια να κηρύξουν την αληθινή διδασκαλία, του **Μεγάλου Διδασκάλου, του Ιησού Χριστού** και να γνωρίσει ο κόσμος το φως, την ζωή και την αλήθεια.

Μεγάλη η τιμή και μεγάλο το έργο στο οποίο καλεί ο **Κύριος τους απλοϊκούς ψαράδες της Γαλιλαίας**, αλλά μεγάλη και αντάξια και η προθυμία που επέδειξαν οι απλοί αυτοί βιοπαλαιστές άνθρωποι της Γαλιλαίας στο υψηλό αυτό κάλεσμα, στην ιερά αυτή θεία αποστολή που θα εκτελούσαν με θείο ζήλο και αυταπάρνηση τους λόγους του Κυρίου, «πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του **Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος**, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν».

Οι **ψαράδες της Γαλιλαίας** φωτισθέντες από την χάρη του **Παναγίου Πνεύματος**, την αγίαν ημέρα της Πεντηκοστής, περιήλθαν τον γνωστό τότε κόσμο από ανατολή και δύση, από βορρά και νότο, που με την εν Θεώ πίστη τους και με το παράδειγμά τους και την διδασκαλία, οι Θεοκήρυκες απόστολοι προέτρεπαν τον διψασμένο άνθρωπο να πιστέψει στον μόνο αληθινό Θεό, ώστε δικαίως ο Απόστολος Παύλος να διαλαλεί, ότι το ευαγγέλιο «εκηρύχθη εν πάση τη κτίσει την υπό τον ουρανόν».

Ο άνθρωπος της κάθε εποχής και όλως ιδιαιτέρως αυτής της αλλοπρόσαλλης εποχής, με τις διαφορετικές αντιλήψεις, φροντίζει περί άλλων πραγμάτων και μάλιστα αδιαφορεί δια την ψυχική του κατάσταση. Το να αμελεί και να αδιαφορεί δια τη σωτηρία της ψυχής του είναι μεγάλο κακό και η μέγιστη παραφροσύνη, μη γνωρίζοντας ότι του κόσμου τούτου πράγματα είναι πρόσκαιρα και μάταια και

ψευδή. Ούτε εργασία, ούτε περιουσία, ούτε σχέσεις με πρόσωπα έχουν αξία. Τα πάντα χάνονται στο πέρασμα του χρόνου, «πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά» λέγει ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Ο άνθρωπος που πιστεύει στον **Κύριο της Δόξης Χριστό** και δέχεται την κλίση και την πρόσκλησή Του «δεύτε πίσω μου», θερμαίνεται από το ανέσπερο φως Του, τον ακολουθεί και γίνεται μαθητής Εκείνου, που έγινε άνθρωπος δια να σώσει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει στην αιώνιο ζωή και βασιλεία.

Το έργο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, άρα δεν ήτο και δεν είναι ανθρώπινο έργο, ήτο και είναι θείο έργο. Δεν ήταν έργο του ξηρού Μωσαϊκού νόμου, ούτε της αγόνου φιλοσοφίας, αλλά ήτο και είναι έργο της νέας διδασκαλίας και της νέας ζωής και δυνάμεως, η οποία επρόκειτο να προέλθει εξ αυτού του Θεού, του Πατρός των φώτων.

Αυτό το θείο έργο ανέλαβαν να φέρουν στον κόσμο, οι του Κυρίου μαθητές και απόστολοι, έχοντες θερμή την πίστη και την αγάπη προς τον Μέγα Διδάσκαλό τους, ένθα ισχυροί και ακλόνητοι, ομολόγησαν «ενί στόματι και μία καρδία» και κήρυξαν πανταχού τον λόγο της αυτού αληθείας ενώπιον των σοφών και των ισχυρών της γης και έστησαν τρόπαια και ναούς και εισήγαγον πλήθη πιστών στην μόνην αληθινή πίστη.

Αδελφοί μου,

Ο των όλων Κοσμήτωρ, κρούει την θύρα της ψυχής μας και μας καλεί και μας προσκαλεί να Τον ακολουθήσουμε στον δρόμο προς την θέωσή μας. Και είναι βέβαιο, κατά τους αψευδείς λόγους Του ότι, δεν θα χάσουμε, αλλά θα κερδίσουμε, όπως οι Μαθητές και Απόστολοι, οι άγιοι και οι Δίκαιοι την αγάπη Του, το έλεός Του και την ευσπλαχνία Του.

Ας ακούσουμε, λοιπόν, την μεγάλη πρόσκληση του Σωτήρος Χριστού το «Δεύτε πίσω μου», και ας ανοίξουμε την ψυχή μας με ταπείνωση δια να εισέλθει ο Κύριος των κυριευόντων και Βασιλεύς των βασιλευόντων με την θερμή παράκληση να μείνει μέχρι τέλους της ζωής μας γενόμενοι κι εμείς μέτοχοι της ουρανίου Βασιλείας Του. ΑΜΗΝ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος